

Тетяна КЛЬОКТА
(с. Малі Будища Полтавського р-ну Полтавської обл.)

Поетка, педагогиня, членкиня Національної спілки письменників України, Полтавської спілки літераторів, Зіньківського районного літературно-мистецького об'єднання «Свічадо».

Народилася 21 вересня 1964 р. в с. Бірки Зіньківського району Полтавської області. Навчалася в Бірківській середній, Малобудищанській восьмирічній та Опішнянській середній школах Зіньківського району. Закінчила філологічний факультет Полтавського державного педагогічного інституту імені В. Г. Короленка, де було активною учасницею літературної студії «Зоспів». Заступниця директора з навчально-виховної роботи Малобудищанського ЗЗСО І-ІІІ

ступенів Опішнянської селищної ради, учителька-методистка.

Авторка книг поезії «Неповторність» (2006), «За порогом тиші і гомону» (2011), «Номалюй мені день» (2013), «І знову паринаю в чебреці» (2014), «Між Богом і травою» (2018), численних публікацій у періодиці, альманахах, антологіях та колективних збірниках.

Лауреатка літературно-мистецької премії імені Володимира Малика, Міжнародної літературно-мистецької премії імені Пантелеймона Куліша, Полтавської обласної премії імені Паноса Мирного, Загальнонаціонального конкурсу «Українська мова – мова єднання», дипломантка ІІ Міжнародного конкурсу на кращий твір для дітей «Корнійчуківська премія».

П'ю вєсну спраглими вустами.
Гірка й солона ця весна.
Дитячі сльози... Відчай мами...
І канонади дикі гами...
І тисяч доль жахливі злами...
Чия вина?

Від обережності до злості
Тоненька напнута струна.
Гуде небес безмірний простір.
Прокльони стигнуть в високості.
Наш біль і жах незваним гостям
Стократ повернеться сповна!